

[Jørgen Jørgensen.]

vareforsyningsudvalgets medlemmer kender alle enkeltheder i det materiale, vi har fået tilsendt fra den højtærede handelsminister. Vi har dog også et hensyn at tage. Det er jo ikke hensigten med dette udvalg, at det skal beslaglægge administrationen i handelsministeriet i meget betydelig udstrækning med at fremskaffe oplysninger, som måske ikke er nødvendige.

Jeg kan ikke deltage i den kritik, som det ærede medlem her har fremført. Jeg mener, at der er skaffet vareforsyningsudvalget materiale, som har gjort det muligt for os at tage standpunkt til de spørgsmål, der har været fremme, og jeg ønsker at gøre det ærede medlem opmærksom på, at vareforsyningsudvalget ikke har overtaget handelsministeriets administration. Udvalget har bestemte opgaver; bl. a. er det meningen, at handelsministeren skal rådføre sig med udvalget, før principielle beslutninger bliver truffet, og at handelsministeren skal fremskaffe de oplysninger, som udvalget kræver. Men hensigten med vareforsyningsudvalget har aldrig været, at det skulle overtage den egentlige administration og blande sig i alle de enkeltheder, som det er mit indtryk det ærede medlem har så uhyre megen interesse i, hvad der er menneskeligt forståeligt, men dog vist ikke kan begrunde en kritik af en sådan karakter som den, det ærede medlem gav udtryk for.

Når det ærede medlem endog tager tingene så tungt, at han stiller i udsigt, at han ikke vil være med til at gennemføre en forlængelse af vareforsyningsloven, tager jeg det som tegn på, at det ærede medlem ikke regner med, at han foreløbig eller i den nærmeste tid skal overtage handelsministeriet; det er naturligvis udtryk for en vis realitetssans hos det ærede medlem, som jeg anerkender. Men kunne det ærede medlem hr. Axel Kristensen tænke sig den situation, at det var ham, der havde ansvaret i handelsministeriet uden at have en lovgivning af væsentlig samme karakter som den, der her er tale om? Jeg tror, det er en god regel at følge, også for det ærede medlem, at man ikke skal stille andre krav til sine medmennesker, end man er villig til selv at arbejde under.

Naturligvis kan ingen politiker og ikke

noget politisk parti, der føler et ansvar overfor samfundsudviklingen, stille krav om eller stille i udsigt, at alle restriktioner med det samme afskaffes. Det gjorde det ærede medlem hr. Axel Kristensen heller ikke, men det ærede medlem ville blot give det udseende af, at når der sidder en anden regering end den, han ønskede, måtte den have andre vilkår end dem, han ville kræve for sig selv. Ingen, der føler et ansvar overfor samfundet, kan overfor befolkningen give udtryk for det synspunkt, at alle restriktioner med det samme kan afskaffes. Noget sådant har intet med virkeligheden at gøre. Men det er en forpligtelse for alle politiske partier under hensyn til den almindelige økonomiske udvikling — og forholdene er jo for tiden langt lysere på grund af årets gode høst og flere andre bestemmende faktorer i vort økonomiske liv — at søge at lempe på en række områder, og det må være udvalgets opgave at finde frem til, hvor disse områder er.

Ved Afviklingen vil befolkningens interesse måske i særlig grad samle sig om fritagelse for den rationering af daglige livsfornødenheder, som mærkes i alle hjem, og det er forståeligt. Men det er også nødvendigt at være opmærksom på, at rationeringen af disse ting er en beskyttelse for alle de dårligst stillede i samfundet. Når man undertiden hører udtalelser om, at andre lande har afskaffet rationering af dette eller hint, så er det dog vist nødvendigt at gøre opmærksom på, at når det har kunnet lade sig gøre adskillige steder, er det ganske simpelt, fordi varerne, også de nødvendige forbrugsvarer, er oppe i så høje priser, at det er umuligt for den jævne befolkning at købe dem. En sådan politik vil jeg i alt fald ikke være med til at gennemføre. Af de vigtige forbrugsvarer må der, så længe der er knaphed på disse, opretholdes en fordeling, hvorved alle borgere, enten de er fattige eller rige, stilles ens.

Men vigtigere for produktionen og for hele den økonomiske genopbygning er det, at erhvervslivet i sine dispositioner ikke lægges unødige hindringer i vejen for at kunne frembringe de flest mulige værdier, og her er det meget nødvendigt, at administrationen viser smidighed og forståelse overfor erhvervslivet. Der er meget, der tyder på, at der på flere vigtige vareområder